

39 Stemmer, Rasmussen med 31 og N. Pedersen med 30 Stemmer.

Den næste og sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Udøvelse af Lægevirksomhed af uexaminerede Personer.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A Spalte 1553—78.)

J. Andersen: En Lov som den foreliggende vil vistnok være et betydeligt Fremskridt, og det vil ikke kunne negtes, at den vil afhjælpe et længe følt Savn; thi der foreligger uomstødelige Beviser for, at de saakaldte Kvalfalvere have været helbige i at kurerer Personer, som det ikke har været de autoriserede Læger muligt at faae helbrede. Jeg ønsker imidlertid at høre den høitærede Ministers Mening om et Par Punkter i Lovforslaget. Det hedder saaledes i § 5, at uexaminerede Læger ikke skulle være berettigede til ved deres Kure at anvende Lægemidler, som det ikke er tilladt Apothekerne at udlevere til Alle og Enhver; men hvis den Bestemmelse skal overholdes, saa ville jo de saakaldte homøopathiske Læger, hvis Medicin, saavidt jeg veed, ikke tilberedes paa Apothekerne, kunne straffes efter dette Lovforslag, for saa vidt de ellers ikke ere autoriserede Læger. Ligeledes vil det ogsaa være uexaminerede Læger forbudt at tilberede selv den allerubetydeligste Salve eller andet Husraadsmiddel, og jeg er nu temmelig overbevist om, at der blandt dem findes Folk, som kjende Lægemidler, der ikke ere almindelig kjendte blandt Lægerne og derfor heller ikke tillaves paa Apothekerne. Det har i det Mindste været Tilfældet med mig personlig, at en Kvalfalver har kunnet læge et Saar, som det ikke har været de autoriserede Læger muligt at kurerer, og han maa altsaa have kjendt et Midde, som disse ikke have kjendt. Hvad Bestemmelsen om Bogen i § 7 angaar, da har jeg ganske vist ikke Noget imod, at der føres en stærk Kontrol, og den Pligt, der paalægges Kvalfalveren til at føre Bog over de Sygdomstilfælde, han behandler, vil jo ogsaa forebygge den Slags Kure, der sker ved det, der i almindelig Tale kaldes Hexemidler, idet de Personer, der nu give sig af dermed, ville være forhindrede fra at drive denne Praxis; men naar der yderligere foreskrives, at de uexaminerede Læger skulle angive de Lægemidler, de have brugt, saa betvivler jeg rigtignok, at en saadan Bestemmelse vil kunne overholdes. Det vil i alt Fald være overmaade vanskeligt at kontrollere, om der virkelig er brugt de Lægemidler, som angives. — I § 10 tales der om de Mulktter, som Lovens Overtrædelse skal medføre. I Motiverne hedder det, at disse Mulktbestemmelser omfatte for saa vidt ogsaa autoriserede Læger, og jeg ønsker nu at høre af den høitærede Minister, om det er

Meningen med § 10, at de autoriserede Læger skulle være samme Straf undertastede som de ikke autoriserede Læger. Ifølge selve Lovforslaget maa dette vel antages at være Meningen; men Ordet „forfaavidt“ i Motiverne vækker dog hos mig nogen Tvivl i saa Henseende. — Jeg skal for Dørigt ikke udtale mig videre om Sagen i dette Dieblit, da den formodentlig vil blive Gjenstand for nærmere Behandling og Drøftelse i et Udvalg. Jeg ser af Motiverne, at Sundhedskollegiet vel synes, at den nuværende Kvalfalverlovgivning ikke er fyldestgørende, men dog finder, at Tiden til at forandre den endnu ikke er kommen. Jeg kan dog ikke indse, naar denne Tid ellers skulde komme, og den høitærede Minister har jo ogsaa sat sig ud over Kollegiets Betænktheder, idet han er fremkommen med Lovforslaget.

Udsig: Da jeg tidligere gjentagne Gange har deltaget i Behandlingen af denne Sag her i Salen, naar den har været for, har jeg ikke tvøet at kunne undlade ogsaa idag at udtale mig over det nu foreliggende Lovforslag. Der er noget Giendommeligt ved den Maade, hvorpaa denne Sag er bleven indbragt heri Thinget, da to Gange, den er kommen fra Regeringen. Da der for 6 Aar siden blev forelagt et Forslag fra Regeringens Side om til en vis Grad at frigive Lægevirksomheden, yttrede den daværende høitærede Justitsminister, at det var med en vis Betænktheden, han skred til at gjøre dette Forslag, og nu, da den nuværende høitærede Justitsminister er fremkommen med et lignende Forslag, har han ogsaa erklæret, at det er ikke uden stor Betænktheden, at han fremkommer med det; og det synes mig heller ikke, at man kan undre sig derover, naar man henser dels til de tidligere Uttringer af den høitærede Minister, som syntes at antyde, at han var en bestemt Modstander af, at man i Principet skulde gjøre en Forandring for den nuværende Kvalfalverlovgivning, dels ogsaa, naar man ser hen til, at jo det kongelige Sundhedskollegium har udtalt sig mod et Forslag, som det nu foreliggende og har fraraadet det. Jeg negter ikke, at jeg vilde have ønsket, at den høitærede Minister havde fulgt dette Raad. Jeg tror, at naar han, som jeg antager det har været hans Mening, har søgt at mægle mellem de modsatte Meninger, som herske i denne Sag, har han fultillet sig en Dpgave, som det maatte turde være vanskeligt at løse. Der er jo nemlig to stik modsatte Meninger i denne Sag, af hvilke den ene gaar ud paa, at den Næringsfrihed, der er indført i saa mange andre Arter af Næring her i Landet, navnlig i Handels- og Haandværksnæringen, ogsaa bør indføres med Hensyn til Lægevirksomheden, medens den anden gaar ud paa, at der er vigtige Grunde, som medføre, at Lægevirksomheden bør betinges af en foregaaende alvorlig og grundig Forberedelse, en Indfærdning, som man mener, Ingen kan